

Sygn. akt: I C 547/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Ewa Spich – Jakubanis

Protokolant: sekr. sądowy Renata Janoszczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 r. w Puławach

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P.

przeciwko B. W. i K. G.

o przywrócenie utraconego posiadania pomieszczenia pralni znajdującego się w I klatce budynku mieszkalnego przy ul. (...) w P.

I. przywraca powódce Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. utracone posiadanie pomieszczenia pralni znajdującego się w I klatce budynku mieszkalnego przy ul. (...) w P. poprzez nakazanie pozwanym B. W. i K. G. usunięcia kłódki na drzwiach pomieszczenia pralni;

II. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

III. zasądza od pozwanych B. W. i K. G. na rzecz powoda Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. kwoty po 186,50 zł (sto osiemdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 547/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 08.07.2013 r. powód - Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. – wniósł o przywrócenie powodowi utraconego przez powoda posiadania pomieszczenia pralni znajdującego się w I klatce budynku nr (...) przy ul. (...) w P. naruszonego przez pozwanych K. G. (1) i B. W.. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż pomieszczenie to jest częścią wspólną należącą do właścicieli lokali położonych w budynku nr (...) przy ul. (...), którzy tworzą Wspólnotę Mieszkaniową, której zarząd powierzony został SM (...) w P.. Powód podniósł także, że właściciele lokali podjęli uchwałę nr 8/2012 o wyrażeniu zgody na adaptację pomieszczenia pralni na pomieszczenie gospodarcze dla gospodarza posesji i na tej podstawie, w styczniu 2013 r. SM (...) w P. przystępując do prac związanych z adaptacją w/w pomieszczenia objęła je w posiadanie poprzez wymianę zamka w drzwiach, przy czym zamek ten usunięty został przez pozwanych, którzy założyli swoje kłódki na drzwiach pralni uniemożliwiając powodowi dostęp do pomieszczenia pralni. Powód wskazał także, iż skierowane do pozwanych wezwanie do usunięcia naruszenia pozostało bezskuteczne, w związku z czym uchwałą nr 1/2013 właściciele lokali tworzący wspólnotę mieszkaniową budynku przy ul. (...) wyrazili zgodę oraz udzielili zarządcy pełnomocnictwa do wystąpienia przeciwko pozwanym z powództwem o usunięcia naruszenia posiadania części wspólnej nieruchomości.

W odpowiedzi na pozew pozwani K. G. i B. W. nie uznali powództwa podnosząc, iż są współwłaścicielami nieruchomości, zaś pomieszczenie pralni stanowi jej część wspólną dla wszystkich właścicieli lokali, w tym SM (...), której przysługuje jedynie udział 5,85 % w części wspólnej. Pozwani zakwestionowali także skuteczne podjęcie przez właścicieli lokali uchwały nr 8/2012 w przedmiocie adaptacji pomieszczenia pralni na pomieszczenie dla gospodarza posesji, wywodząc iż zarządca nie zawiadomił właścicieli lokali o zebraniu wspólnoty, zebranie takie w ogóle się nie odbyło, brak jest także potwierdzenia otrzymania przez właścicieli lokali treści uchwał 7/2012 i 8/2012, pomimo, iż każdy z właścicieli złożył swój podpis na egzemplarzu uchwały odpowiednio jako głos „za” lub „przeciw” uchwale, a wyniki głosowania nie zostały podane do wiadomości właścicieli lokali. Pozwani przyznali przy tym, iż po stwierdzeniu przez nich wymiany zamka w drzwiach pralni, wobec braku informacji, że wymiany tej dokonał zarządca budynku, dla zabezpieczenia znajdujących się w niej urządzeń zamknęli pralnię na skobel i kłódkę, jednakże bez usuwania zamka. Pozwani podnieśli także, iż w ich ocenie działania zarządcy Wspólnoty są sprzeczne z interesem mieszkańców i rzekomą, uzyskaną podstępnie zgodą na zmianę pomieszczenia pralni na pomieszczenie dla osoby sprzątającej, będącej pracownikiem spółdzielni a także z kluczowym przepisem art. 3 ust 1 ustawy o własności lokali stanowiącym, iż „nie można żądać zniesienia współwłasności nieruchomości wspólnej, dopóki trwa odrębna własność lokali”.

W konsekwencji pozwani, kwestionując także ważność uchwały udzielającej pełnomocnictwa SM (...) do wystąpienia przeciwko nim z przedmiotowym roszczeniem, wnieśli o jego oddalenie /k. 89-91/.

W piśmie procesowym z dnia 14.11.2013 r. powód zmodyfikował żądanie pozwu wnosząc o przywrócenie powodowi utraconego przez niego wskutek naruszenia pozwanych współposiadania pomieszczenia byleż pralni usytuowanego w I klatce schodowej budynku nr (...) przy ul. (...) w P. poprzez usunięcie założonej przez pozwanych kłódki na drzwiach tego pomieszczenia lub przez upoważnienie powoda do wykonania tej czynności na koszt pozwanych /k. 156/.

Pismem z dnia 01.07.2014 r. powód wskazał, iż roszczenie kierowane przeciwko pozwanym o przywrócenie posiadania jest roszczeniem SM (...) w P. – faktycznego posiadacza pomieszczenia pralni, nie zaś roszczeniem Wspólnoty Mieszkaniowej reprezentowanej przez SM (...) w P. jako jej zarządcę /k. 214/.

W toku procesu pozwani konsekwentnie nie uznawali powództwa, kwestionując prawidłowość podjęcia przez właścicieli lokali uchwały w przedmiocie zmiany przeznaczenia pomieszczenia pralni oraz celowość takiej zmiany.

Sąd Rejonowy w Puławach ustalił następujący stan faktyczny:

K. G. i B. W. są właścicielami lokali mieszkalnych nr (...) (K. G.) i nr 6 (B. W.) położonych w budynku nr (...) przy ul. (...) w P. i wraz z właścicielami pozostałych lokali w tym budynku tworzą Wspólnotę Mieszkaniową budynku nr (...). Członkiem Wspólnoty jest także SM (...) w P. - właściciel dwóch lokali mieszkalnych w tym budynku. / bezsporne, odpis z KW k. 73-84, k. 93-95, 97-99, 100/.

Zarząd Wspólnoty powierzony został SM (...) w P.. / uchwała nr (...) k. 3-3v/.

W I klatce schodowej budynku przy ul. (...), w piwnicy, znajduje się pomieszczenie pralni, dostępnej dla wszystkich właścicieli lokali, w pomieszczeniu tym znajdują się wanny / bezsporne, zeznania K. G. k. 207-207v, zeznania świadków: A. B. k. 198v-199, E. M. k. 199v, M. M. k. 200 /.

Pralnia zamykana była na klucz, przy czym jedna osoba z każdej z klatek bloku była w posiadaniu klucza udostępnianego pozostałym mieszkańcom, lub też mieli oni własne dorobione klucze, jeden egzemplarz klucza znajdował się także w SM w P. /zeznania K. G. k. 178v-179, k. 207-207v, zeznania świadków: A. B. k. 198v-199, M. M. k. 200/.

We wrześniu 2012 r. doręczone zostały właścicielom lokali uchwały nr 7/12 w przedmiocie skrócenia okresu pobierania zaliczki na poczet kosztów instalacji centralnej ciepłej wody do dnia 31.12.2012 r. oraz uchwała nr 8/12 w przedmiocie wyrażenia zgody na wykonanie, na koszt zarządcy, adaptacji pomieszczenia pralni w I klatce schodowej na pomieszczenie gospodarcze dla gospodarza posesji /k. 5/.

W wyniku indywidualnego zbierania głosów uchwała nr 8/12 podjęta została większością 50,88% udziałów /k. 7-28, 4/.

K. G. i B. W. oraz 5 innych właścicieli lokali głosowało przeciwko w/w uchwale. / k.7, 8, 10, 13, 17, 22, 23, zeznania świadka M. M. k. 200 /.

Żaden z właścicieli lokali nie zaskarżył przedmiotowej uchwały do Sądu. /bezsporne/.

W styczniu 2013 r. wykonaniu w/w uchwały pracownicy SM (...) przystąpili do prac zmierzających do zmiany przeznaczenia pomieszczenia pralni i w jej drzwiach zamontowali zamek / bezsporne, zeznania K. G. k. 178v, k. 207-207v, zeznania świadka E. M. k. 199v-200, zeznania G. A. k. 206v-207/.

W dniu 11.01.2013r. K. G. i B. W. stwierdzili, iż w drzwiach pomieszczenia pralni zmieniony został zamek i pomieszczenie to jest zamknięte na klucz, wobec czego dodatkowo złożyli „własne” zamknięcie - skobel wraz z kłódką / bezsporne, zeznania K. G. k. 178v-179, k. 207-207v, zdjęcie k. 173, zeznania G. A. k. 206v-207/

Na drzwiach pralni K. G. umieściła kartkę z informacją, iż klucz od kłódki znajduje się w jej posiadaniu, w lokalu nr (...) / zeznania K. G. k. 178v-179, k. 207-207v, zeznania świadków A. B. k. 198v-199, E. M. k. 199v, M. M. k. 200, R. S. k. 200v /.

K. G. udostępniała posiadany klucz do pralni osobom chcącym z niej skorzystać /zeznania K. G. k. 178v-179, k. 207-207v, zeznania świadków: E. M. k. 199v, M. M. k. 200, R. S. k. 200v /, z wyjątkiem pracowników SM (...), którym odmówiła udostępnienia klucza do założonej wraz z B. W. kłódki, w obawie iż rozpoczną oni prace remontowe mające na celu likwidację pralni /zeznania K. G. k. 178v-179, 180v, k. 207-207v, zeznania B. W. k. 179v, k. 207v, zeznania świadka E. M. k. 199v, R. S. k. 200v, zeznania G. A. k. 206v-207 /.

Mieszkańcy, chcący skorzystać z pralni, klucz do zamka wymienionego przez SM w P. otrzymywali w biurze spółdzielni. / zeznania K. G. k. 179v, k. 207-207v, zeznania świadków: E. M. k. 199v, M. M. k. 200, R. S. k. 200v, zeznania G. A. k. 206v-207/.

Ani K. G. ani B. W. nie zwracali się do SM (...) o wydanie im klucza do pralni / zeznania K. G. k. 178v-179, k. 207-207v/

Pismem z dnia 17.01.2013 r. SM (...) w P. działająca jako zarządca wspólnoty wezwała K. G. i B. W. do niezwłocznego usunięcia naruszenia współposiadania części wspólnej nieruchomości K. 20 (to jest pomieszczenia pralni znajdującego się w piwnicy budynku, w I klatce) w terminie 7 dni pod rygorem wystąpienia do Sądu z powództwem o przywrócenie współposiadania /k. 29, 30/.

W odpowiedzi na powyższe K. G. zakwestionowała celowość zmiany przeznaczenia pomieszczenia pralni na pomieszczenie gospodarcze, wskazując iż w jej ocenie pralnia ta nadal powinna pełnić swoją funkcję / k. 31-33/.

W dalszej korespondencji tak K. G. jak i B. W. oponowali co do zmiany przeznaczenia pralni, kwestionując także prawidłowość podjętych przez Wspólnotę uchwał. /k. 35-36, 37-38, zeznania K. G. k. 178v-179, k. 207-207v, zeznania B. W. k. 179v, k. 207v/.

W dniu 29.01.2013 r. podjęta została, także drogą indywidualnego zbierania głosów uchwała właścicieli lokali nr (...) w przedmiocie wyrażenia zgody oraz udzielenia pełnomocnictwa SM (...) w P. do wystąpienia przeciwko K. G. i B. W. z powództwem o usunięcie naruszenie współposiadania pomieszczenia pralni /k. 40, 41, 42-67/.

SM (...) od dnia 11.01.2013 r. nie ma dostępu do pomieszczenia pralni, zaś pracownicy SM (...) poinformowani zostali przez B. W., iż w przypadku próby usunięcia kłódki wezwana zostania Policja /zeznania B. W. k. 179v, k. 207v, R. S. k. 200v, zeznania G. A. k. 206v-207/.

Bacząc na powyższe Sąd zważył co następuje:

Okoliczności stanu faktycznego niniejszej sprawy ustalone zostały w oparciu o powyżej wskazany materiał dowodowy, przy czym wskazać należy, iż okoliczności te w zakresie w jakim dotyczą samego stanu prawnego nieruchomości, istnienia Wspólnoty mieszkaniowej, sprawowania jej zarządu przez SM (...) w P. a także dotychczasowego przeznaczenia i ogólnodostępnego dla mieszkańców charakteru pomieszczenia pralni i sposobu jego wykorzystywania oraz wymiany zamka do drzwi pralni przez SM (...) w P. w wykonaniu uchwały 8/12 właścicieli lokali i założenia dodatkowego zamknięcia przez K. G. i B. W., a w konsekwencji uniemożliwienia SM (...) w P. dostępu do pralni przez pozwanych pozostają poza sporem stron. Podkreślić przy tym należy, iż pozwani w toku postępowania przyznali okoliczność, iż w dniu 11.01.2013 r. dokonali zamknięcia drzwi pralni własną kłódką – co zresztą potwierdzają także zeznania wszystkich świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie - jak również, iż odmówili wydania klucza do niej pracownikom SM. Południe w celu niedopuszczenia do zamiany dotychczasowego przeznaczenia pralni, wywodząc jedynie, iż zaplanowana przez SM (...) adaptacja w/w pomieszczenia na pomieszczenie socjalne dla sprzątaczk sprzeczna jest z interesem właścicieli lokali tworzących wspólnotę mieszkaniową budynku nr (...) przy ul. (...) w P.. Analogicznie, poza sporem w niniejszej sprawie była okoliczność – znajdująca także potwierdzenie tak w zeznaniach świadków jak i przesłuchanych w charakterze stron pozwanych oraz G. A. - prezesa zarządu powodowej spółdzielni, iż klucz do zamka wymienionego przez SM (...) w P., jak i klucz do kłódki założonej przez pozwanych udostępniane były mieszkańcom chcącym skorzystać z pralni, przy czym, w przypadku klucza do kłódki założonej przez K. G. i B. W. - z wyjątkiem pracowników SM (...) w P., którym K. G. odmówiła wydania klucza. Z kolei, co do kwestionowanej przez pozwanych okoliczności podjęcia uchwały przez właścicieli lokali w przedmiocie wyrażenia zgody na adaptację pomieszczenia pralni na pomieszczenia dla sprzątaczk, ustalenia poczynione zostały na podstawie dokumentów prywatnych - uchwał opatrzonych podpisami właścicieli poszczególnych lokali oddających swój głos „za” lub „przeciw” treści uchwały, przy czym żadna ze stron – w tym także pozwani - nie kwestionowali prawdziwości czy autentyczności w/w dokumentów czy też umieszczonych na nich podpisów, analogicznie żaden z przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków – właścicieli lokali w bloku przy ul. (...) - nie podważał własnoręcznie swojego podpisu pod treścią uchwały, zaś w ocenie Sądu, w świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy nie sposób obdarzyć wiarą zeznań pozwanych co do tego, iż właściciele głosujący za przyjęciem uchwały zrobili to w sposób nieświadomy czy też działając w błędzie co do treści poddanej głosowaniu uchwały, bowiem po pierwsze pozwani nie przedstawili jakichkolwiek dowodów – poza własnymi twierdzeniami – na poparcie swojego stanowiska, po wtóre zaś – co z kolei w niniejszej sprawie jest okolicznością bezsporną, żaden z właścicieli lokali (w tym także pozwani) nie zaskarżyli przedmiotowej uchwały do Sądu, co więcej pośrednio wola części właścicieli lokali co do zmiany przeznaczenia pralni - odmienna od oczekiwania pozwanych – ujawniona została także w treści uchwały nr 1/2013 r. w przedmiocie wyrażenia zgody na wystąpienie przez zarządcę wspólnoty do Sądu z powództwem przeciwko K. G. i B. W. o przywrócenie posiadania.

Stąd też, na kanwie tak ustalonego stanu faktycznego, wskazać należy - przy bezspornej co do zasady okoliczności, iż pozwani - po wymianie zamka do pralni przez SM (...) w P. - dokonali faktycznego zamknięcia tego pomieszczenia dla pracowników SM (...) w P. poprzez założenie własnej kłódki i odmowę wydania klucza do niej - iż w niniejszej sprawie, przedmiotem sporu z uwagi na charakter zgłoszonego roszczenia pozostaje jedynie, czy czynności te stanowiły naruszenie posiadania SM (...) w P., a tym samym, czy po stronie powoda zaktualizowało się roszczenie posesoryjne.

W tym miejscu wyraźnie podkreślić należy, że w procesie o przywrócenie naruszonego posiadania Sąd nie bada charakteru posiadania, a jedynie ostatni stan posiadania, bez znaczenia pozostaje także to, kto i w jakich granicach jest właścicielem/ współwłaścicielem danej nieruchomości lub jej części, czy też uprawnionym do władztwa nad rzeczą w ramach innego tytułu prawnego.

W myśl art. 344 kc posiadaczowi przysługuje roszczenie o ochronę posiadania przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, mogące przybrać formę roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Do przesłanek ochrony posiadania należy samowolne naruszenie posiadania, przy czym stosowne roszczenie winno zostać zgłoszone w terminie jednego roku od chwili naruszenia. Podkreślić przy tym należy, iż zakres kognicji Sądu w sprawie o ochronę naruszonego posiadania jest wyznaczony przepisami art. 478 i 479 k.p.c., zgodnie z którymi Sąd bada jedynie ostatni stan posiadania oraz fakt jego naruszenia. Przedmiotem badania w takim postępowaniu nie staje się nigdy prawo własności do spornej rzeczy

ani też dobra wiara pozwanego, a konsekwencji pozwany nie może skutecznie podnieść zarzutu, iż to jemu, a nie dotychczasowemu posiadaczowi, przysługuje bądź winno przysługiwać prawo do władania rzeczą (jako właścicielowi lub uprawnionemu z innego prawa).

W konsekwencji wskazać należy, iż zakres postępowania o ochronę posiadania ograniczony został jedynie do stwierdzenia czy powód był posiadaczem, czy miało miejsce naruszenie posiadania oraz czy to pozwany dopuścił się naruszenia posiadania bądź też czy odniósł on z tego zdarzenia korzyść (bierna legitymacja procesowa pozwanego).

Innymi słowy, stanem chronionym w drodze skargi posesoryjnej jest samo posiadanie. Sąd w toku procesu bada więc czy władztwo, którego ochrony domaga się powód odpowiada temu pojęciu (tak J. Ignatowicz „Ochrona posiadania”, Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1963 r., str. 51). Posiadaniem natomiast jest stan polegający na tym, że pewna osoba znajduje się w sytuacji, która pozwala jej na korzystanie z rzeczy, w taki sposób jak to mają prawo czynić osoby, którym przysługuje do rzeczy określone prawo (tak J. Ignatowicz op. cit. str. 64).

Na władzę posiadacza składają się dwa elementy: corpus (element fizyczny) i animus (element psychiczny). Pierwszy z tych elementów powinien polegać na możliwości dokonywania materialnych aktów władztwa wobec rzeczy, a także na zachowaniu się osób trzecich wyrażającym się w tym, że władztwo posiadacza nie spotyka się z ich strony ze skutecznym oporem, w wyniku którego nastąpiłaby utrata tego władztwa. Natomiast element psychiczny polega na woli postępowania z rzeczą jak osoba, której istotnie przysługuje do rzeczy prawo własności, na dokonywaniu aktów rozporządzania rzeczą i korzystania z niej. Decydują o tym zewnętrzne, widoczne dla otoczenia przejawy władztwa, takie jak chociażby - tak jak w niniejszej sprawie - dysponowanie kluczami.

Ponadto, do zakwalifikowania określonego działania jako naruszenia posiadania nie jest konieczne istnienie u osoby, która to działanie podejmuje, woli pogwałcenia cudzego posiadania (animus turbandi), nastawienie psychiczne sprawcy naruszenia nie ma znaczenia dla powstania roszczenia posesoryjnego. Konieczne jest też ustalenie, że żądający tej ochrony ma interes prawny w uzyskaniu odpowiedniego orzeczenia. Interes taki jest oczywisty w razie pozbawienia posiadania (J. Ignatowicz „Ochrona posiadania”, Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1963 r., str. 211).

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż SM (...) w P. - w wykonaniu uchwały nr 8/12 właścicieli lokali - przystępując do adaptacji pomieszczenia pralni na pomieszczenia dla sprzątaczk objęła pomieszczenie to w posiadanie poprzez wymianę zamka w drzwiach, zaś posiadanie to - co także jest okolicznością bezsporną - naruszone zostało przez pozwanych dążących do udaremnienia zmiany przeznaczenia tego pomieszczenia.

W tym miejscu wskazać należy, iż jakkolwiek poza sporem pozostaje okoliczność, konsekwentnie podnoszona przez pozwanych, iż są oni właścicielami lokali w budynku nr (...) przy ul. (...) w P., a tym samym przysługuje im prawo współwłasności części wspólnej w/w nieruchomości, w tym przypadku zlokalizowanego w części piwnic pomieszczenia pralni, to jednakże stanowisko to, odwołujące się wszakże do prawa własności, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia o roszczeniu posesoryjnym zgłoszonym przez powoda, analogicznie jak i motywy działania pozwanych zmierzających do zachowania dotychczasowego sposobu korzystania z pralni.

Marginalnie jedynie wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 22 ust 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali decyzja co do zmiany przeznaczenia części nieruchomości wspólnej - jako stanowiąca czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu winna zostać podjęta w trybie uchwały właścicieli lokali wyrażającej zgodę na dokonanie tej czynności i w realiach niniejszej sprawy uchwała taka - ozn. nr 8/12 - została podjęta przez właścicieli lokali stanowiących wspólnotę mieszkaniową budynku nr (...) przy ul. (...) w P., przy czym uchwała ta - co także przyznane zostało przez pozwanych - nie została przez nich zaskarżona do Sądu w trybie art. 25 ustawy o własności lokali, a więc jest aktem obowiązującym zarządcę wspólnoty jak i jej członków, w tym także pozwanych.

Reasumując, w ocenie Sądu, posiadanie pralni przez powodową spółdzielnię uzewnętrznione przez wymianę zamka, zostało naruszone, bowiem z uwagi na złożenie przez pozwanych „dodatkowej” kłódki na drzwiach pralni i odmowę

wydania klucza do niej pracownikom SM (...) w P., powód pozbawiony został możliwości dostępu do przedmiotowego pomieszczenia, oczywista jest także legitymacja bierna pozwanych.

W konsekwencji, zasadne jest przyjęcie, że w niniejszej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki cytowanych przepisów o ochronie posiadania, co uzasadniało uwzględnienie powództwa w kształcie ostatecznie żądanym przez powoda tj. poprzez nakazanie pozwanym B. W. i K. G. usunięcia kłódki na drzwiach pomieszczenia pralni.

Orzeczenie o nadaniu wyrokowi, zgodnie z wnioskiem powoda, rygoru natychmiastowej wykonalności zgodnie jest z treścią art. 333 § 2 kpc.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak na wstępie.

Przystępując do rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd zważył, co następuje:

Generalną zasadą rozstrzygania o kosztach procesu jest art. 98 k.p.c., zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, jednakże w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie wobec uwzględnienia powództwa zasadne jest przyjęcie, iż stroną przegrywającą są pozwani, na nich w konsekwencji spoczywa obowiązek zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu w łącznej wysokości 373 zł, na które składa się kwota 200 zł uiszczona tytułem opłaty od pozwu, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 156 zł ustalone w oparciu o treść § 7 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Tym samym, zasadne jest zasądzenie od każdego z pozwanych na rzecz powoda kwoty po 186,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w wyroku.